

Claudia Freire

25 de novembro, Día da Non-Violencia contra as Mulleres
Para, contra a violencia, recuperarmos a lingua

Praza da Fariña (Azcárraga)

AMOR DE CAÇADORA...

Segundo algunhas análises percepciono que se contextualiza o Amor, en algun momentos como un dos elementos que contituen a Piramide de Maslow (é dicir a miña comprensión pode estar errada), con todo pode referir de que o tan nomeado e designado amor é unha rede de construcións neuroquímicas adaptadas ás varias formas de socializaçã u que o estado humano ten experienciado, ou sexa, as necesidades de agrupación primordial experimentan a forma básica de relacionamento que supostamente é a organización do nucleo familiar, logo ese laboratorio é unha réplica para alargamento expandido e evidenciado a través de sistemas sociais máis ou menos complexos, dependendo dos recursos da envolvente, exemplo;

O caso da estrutura familiar tradicional na nosa sociedade occidental, foi propagada por un Amor condicionado polo sistema vixente maioritario da Igrexa Catolica, o Amor que a Igrexa Catolica "ensinou" concluíu un sistema filosofico cuxa concepción aínda hoxe prevalece como sistema matriz e regulador das crenzas xerais sobreo social, expandida a través dese mesmo modelo familiar, con todo as rupturas e fracturas a ese concepto van xurdindo e tomando lugar a ese estado filosofico do Amor, por exemplo os tãvos

polemicos vodas e relacionamentos entre o mesmo xero, as familias monoparentais e ata o propio divorcio, que a igrexa catolica non acepta, só porque o seu concepto de Amor, mentres estado filosofico e inmediatamente sociologico asegura o seu predominancia machista e redutora do papel das mulleres mentres suxeitos intelixentes face aos homes.

Alguem dixo que o Amor serve as economías e é unha das verdades acerca del, porque o papel e as politicas que os sistemas sociais rudimentares e onde reside a preponderancia do machismo e da desigualdade de generos , serviuse del (Amor) para dar un papel submisso ás mulleres mentres esposas e nais, porque tiñan que ser o "apoio moral" do seu amado e dos seus fillos dentro das catro paredes, sendo obrigadas a esquecerse do seu papel como sexas societarios na súa plenitude.

Polo tanto o Amor serve sistemas de organización de sociedades, xa antes nos primordios aquando das primeiras organizacións societarias a fundación do sistema agricola, as mulleres foron obrigadas a exercer un papel monogamico en virtude de ter que permanecer en casa, mentres o home saía para o cultivo das terras, antes deste estado de organización social as mulleres eran recolectoras ou sexa

cazadoras, exercían a súa poderío en igualdade co seu par-home, onde o concepto de monogamia non era un referente social, só porque o Amor non sería entendido como tal, así como o froito das cacerías representaba un ben estar social, tamén a posibilidade de seleccionar outros compañeiros libremente, potenciaba as coordenadas neurológicas deses individuos, pois as alternativas eran maiores o que promovía certamente un estado emocional de felicidade permanente, por ausencia de condicionantes sociolóxicos que condicionem as eleccións.

Moito se podería falar e debater sobre este tema, que permanece como un dos máis amplos e de pouca precisión científica, con todo , podemos sempre analizar para mellorar, e derrubar falsos sistemas filosóficos que condicionan a nosa evolución mentres sexas saudaveis emocionalmente o que se traduce nun sempre optimizado sistema social emerxente e que é necesario coidar.©CF 2008

ASAS DE CONDOR_CARTAS Á PAIXÃO VI

Claudia Freire

SERVIZO DE NORMALIZACIÓN LINGÜÍSTICA
UNIVERSIDADE DA CORUÑA

Concello da Coruña
Conselleira de Mariño, Subordinación
e Normalización Lingüística

Servizo de
Normalización
Lingüística

DEPUTACION DE CORUÑA
ÁREA DE NORMALIZACIÓN LINGÜÍSTICA

BRINCHE A PORTA PARA A MIÑA DEGREDO, SABÍA DESDE SEMPRE CAL ERA O TEU MEDO NARCISISTA QUE LEVAS ABRAZADO Á BAILA DE ESTILO EN QUE ES O BAILARÍN PERFECTO.

SUBÍN CADA CHANZO DESTA ESCALEIRA EN CARACOL DE LA TORRE ONDE MEDITO DEBRUÇADA SOBRE OS ULTIMOS E DOURADOS RAIOS DE SOL, NESTAS CONFIDENCIAS FÓRA DE CONTROL ENTENDÍN FINALMENTE A URXENCIA QUE CHE CONDUCE A MÚ DINAMITANTE ESTADO DE AMOR QUE VAI AUMENTANDO A ANGUSTIA DE MAR QUE ROÇA EN GÁSTALAS PAREDES DO VELLO FAROL.

COMPRENDÍN QUE ME FAS DAR DE MIN O QUE NECESITAS PARA SOBREVIVIR, E EU VOU ESPARCIENDO EN TI O QUE ME ARRINCAS EN CAPAS DE DOR QUE DEVOLVES A TU OUTRO MUNDO EN PROFECÍAS INCOGNITAS DE AMOR.

COMPRENDÍN QUE TI ABSORBES A MIÑA CALOR COMO COMBUSTVEL ONDE INFLAMAS E POTENCIÁS SEN PODER O TEU SOÑO VISIVEL QUE TRANSPORTAS NAS TÚAS ÁS DE CONDOR, ESTA VELLA LENDA DE ETRAÑO ODOR FINOU CANDO DESCUBRÍN QUE SON SOAMENTE UN CRIVO PARA A TÚA FALSA DOR.

ENGANO O NO, SÓ RECOÑEZO A FUGA DESTA MALDITO

CORREDOR NA ESSENCIA DATUA ALMA DE FINGIDOR.

*MAÑÁ OUTRO SILENCIO TRAERAME O VENTO E ESTA SINUOSA
MELODÍA QUE ME ILUSIONOU UN DÍA SERÁ OUTRA
CORRENTE DOUTRO RÍO, O TEMPO EN QUE EU NON CHE
COÑECÍA NA DOCE PRADARIA ONDE ALGUÉN ME ESPERABA
PARA ABRAZARME TIERNAMENTE E LEVAR O meu ESPIRITO
PARA LONXE DESTA TEMPESTADE SOMBRÍA.*

*EU SE QUE UN DÍA MAIOR QUE A ESPIRAL DESTA ESCADARIA
ESQUECEREI O CAMIÑO QUE ME LEVA Á VELLA TORRE QUE ME
FALOU NA GRAVIDADE DESTA SOMBRA QUE ME
ADORMENTABA E SEI QUE A LUZ DESTE NOVO DÍA VÉN EN
ACTÚELAS DUN ANXO NESA TARDE DE SERENIDADE EN QUE
ME DESPEDÍN DESTE TRISTE E SOLITARIO POSTO DE VIXÍA
QUE TI OCUPACHES NAS NOITES BRANCAS E NA OBSCURA LUZ
QUE ME ENVOLVÍA NESE MANTO DE ESPERANZAS MORTAS,
TRAÍDAS NA AGONIANTE CANCIÓN DA ATORMENTADA
COTOVIA.*

*SINTO A SUA ULTIMA MELODÍA SENTADA NA PEDRA FRÍA Á
PORTA DE SAIDA DESA TORRE CINZENTA, QUE NUN ULTIMO
QUEIXUME DE MIN DESPEDÍASE:*

? -ADEUS, ATA UN DÍA.? ©CF 2008

SERVIZO DE NORMALIZACIÓN LINGÜÍSTICA
UNIVERSIDADE DA CORUÑA

Concello da Coruña
Consejería de Mariño, Saíndade
e Normalización Lingüística

Servizo de
Normalización
Lingüística

DEPUTACION DE CORUÑA
ÁREA DE NORMALIZACIÓN LINGÜÍSTICA